

POSTANOWIENIE

Dnia 3 listopada 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Wiak (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Leszek Bosek

SSN Tomasz Demendecki

w sprawie ze skargi J.J.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w (...)

w sprawie o sygn. akt II AKz (...),

po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej
i Spraw Publicznych w dniu 3 listopada 2021 r.,

- 1. pozostawia skargę bez rozpoznania;**
- 2. nie uwzględnia wniosku o ustanowienie obrońcy;**
- 3. zwalnia skarżącego J.J. od opłaty oraz od wydatków niniejszego postępowania, obciążając nimi Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Pismem datowanym na dzień 28 czerwca 2021 r. J.J. (dalej: skarżący) wniósł o stwierdzenie, że w sprawie o sygn. akt II AKz (...), toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w (...), nastąpiła przewlekłość postępowania. Skarżący wniósł ponadto o zasądzenie na jego rzecz od Skarbu Państwa kwoty 20 000 zł oraz zwolnienie go od kosztów sądowych, a także ustanowienie dla niego pełnomocnika z urzędu.

Z uzasadnienia powyższego pisma wynikało, że w październiku 2018 r. skarżący złożył wniosek o przyznanie mu pełnomocnika z urzędu. Sąd pierwszej instancji wezwał go do uzupełnienia braków formalnych tego wniosku, co skarżący

miał uczynić. Jego zdaniem doszło do nieuzasadnionej zwłoki w okresie od 15 grudnia 2019 r. do 28 czerwca 2021 r. w postaci opieszałego wezwania go do formalnego uzupełnienia powyższego pisma.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skargę należało pozostawić bez rozpoznania.

Zgodnie z przepisem art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U. 2018, poz. 75, dalej: ustawa o skardze na przewlekłość postępowania), strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Natomiast zgodnie z art. 3 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, dopuszczalne jest wniesienie skargi na przewlekłość postępowania, wyłącznie w sprawach postępowań wymienionych enumeratywnie w powołanym przepisie. Zawiera on katalog zamknięty, którego zakres nie może zostać poszerzony o żadne dodatkowe kategorie postępowań. W zestawieniu tym nie uwzględniono postępowania wpadkowego, związanego z ustanowieniem obrońcy z urzędu. Co za tym idzie, skarga na przewlekłość postępowania we wskazanym przypadku nie przysługuje i nie może być merytorycznie rozpoznana.

Co więcej, zgodnie z przepisem art. 5 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, wniesienie skargi na przewlekłość postępowania jest dopuszczalne wyłącznie w toku postępowania, którego ta skarga dotyczy. W przeciwnym razie musi być ona uznana za niedopuszczalną z mocy prawa. Powyższa sytuacja zaistniała również w przypadku niniejszej skargi. Postępowanie

zaskarżone przez skarżącego zostało zakończone postanowieniem z 16 października 2018 r. Tymczasem skarżący wniósł skargę na przewlekłość powyższego postępowania już po tej dacie.

W związku z powyższym nie jest możliwe merytoryczne rozpoznanie niniejszej skargi. Z tego względu Sąd Najwyższy na podstawie art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, orzekł jak w sentencji.

Ze względu na to, że skarga nie podlega merytorycznemu rozpoznaniu, nie ma również podstaw do ustanowienie skarżącemu w tej sprawie pełnomocnika z urzędu. Ponadto, w niniejszym postępowaniu, toczącym się w oparciu o przepisy karnoprocesowe, nie obowiązuje przymus adwokacko-radcowski. Z tego względu skarżący nie musiałby być reprezentowany w jego trakcie przez profesjonalnego pełnomocnika i nie wpłynęłoby to negatywnie na jego zdolność postulacyjną.

Na podstawie art. 623 k.p.k. i art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, Sąd Najwyższy zwolnił skarżącego od opłaty oraz od wydatków niniejszego postępowania.